

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18193

гр. София, 27.09.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **8936** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.166, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба от А. М. Р. А., поданик на Й., [дата на раждане] в Н., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Г. от САК с приложено пълномощно, против Заповед № УРИ 392 ПАМ -278/24.08.2024г. на началника на 02 сектор ООДЦ - СДВР за принудително настаняване на чужденца в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция Миграция - Бусманци.

С писмена молба по делото от 27.09.2024г. е направено искане за спиране на изпълнението на оспорената по делото заповед - чрез адв. Г. от името на оспорващия. Като основание по чл.166, ал.2 АПК по искането за спиране сочи обстоятелството, че на 13.09.2024г. на оспорващия са възстановени правата на студент 3-ти курс в Медицински университет София, записан е за студент за учебната 2024/2025г.и учебният семестър започвал на 24.09.2024г. и продължавал до 10.01.2025г. Претендира се, че допуснатото предварително изпълнение би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.Зимният семестър вече е започнал, а принудителният престой на оспорващия в СДВНЧ и свързаното с това отсъствие от лекции и упражнения, както и невъзможността му да се явява и да полага изпити се явявало достатъчно основание да му бъдат отнети студентските права и да загуби всичко постигнато до тук, свързано с обучението му като хуманен лекар, което по своята същност представлявало значителна или трудно поправима вреда. Тези вреди имали не само материална стойност - загуба на заплатените семестриални такси, необходима издръжка и за жилище, но и нематериални такива, свързани с положен труд, обучение, загубено време и надежди.

Претендира, че е налице и втората предпоставка по чл.166, ал.2 АПК - нови обстоятелства, настъпили след издаването на оспорената заповед - по арг. за

възстановяването на студентските права на оспорващия след издаването на заповедта - по молба от 13.09.2024г. и за плащане на семестриалната такса - и двете от 13.09.2024г., които са настъпили по време след издаването на оспорената заповед.

Иска от съда да постанови отмяна на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед, както и незабавното освобождаване на жалбоподателя.

Към молбата адв. Г. представя молба аз възстановяване на студентски права от 13.09.2024г. с вх. номер на Медицински факултет към Медицински университет София, платежно нареждане от 13.09.2024г. и Удостоверение № ЧС - 2750/24.09.2024г. издадено от Медицински факултет на Медицински университет София.

По искането за спиране, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.46а, ал.1, изречение второ ЗЧРБ, жалбата срещу заповедта за принудително настаняване в специален дом не спира изпълнението на заповедта. Следователно, така направеното искане за спиране попада в приложното поле на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. Така съгласно чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административния акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2. Съгласно чл.166, ал.2 АПК, спирането на изпълнението на административния акт може да бъде допуснато от съда по искане на оспорващия, ако „то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства“.

Съдът следва да разгледа искането за спиране на изпълнението само на посочените от името на жалбоподателя чрез адв. Г. основания.

Съдът намира искането за основателно, като са доказани и двете предпоставки по чл.166, ал.2 АПК, предвид представените доказателства и обективизираните обстоятелства в Удостоверение № ЧС - 2750/24.09.2024г., издадено от Медицински факултет на Медицински университет София. Така действително след издаването на оспорената заповед са възстановени студентските права на оспорващия - ново обстоятелство по смисъла на разпоредбата. Изтъкнатите съображения от адв. Г. за настъпването на значителни или трудно поправими вреди също са обосновани. Видно от Удостоверение № ЧС - 2750/24.09.2024г. издадено от Медицински факултет на Медицински университет София, А. М. Р. А. е записан за редовен студент и обучението му се извършва на български език. Редовната форма на обучение действително изисква присъствие на учебни занятия, за да не прекъсне обучението си, а предвид, че обучението се води на български език, който очевидно не е роден за оспорващия, е от съществено значение да присъствието му и за придобиване на знания и умения на български език, на който език ще полага и изпити по програмата. Също така съдът отчита, че лекарската професия е свързана и с придобиването на умения при провеждането на практически занятия, което обуславя и изключителното значение на практическите занятия и необходимостта от лично участие на студентите по медицина. Така изложените обстоятелства, свързани с качеството на оспорващия като студент по медицина 3-ти курс, записан за зимен семестър 2024/2025г., са относими както към настъпването на значителна или трудно поправима вреда, пряка последица от изпълнението на оспорената заповед, настъпването на такава вреда от изпълнението на процесната заповед не се и твърди. Освен това, сочените основания

за спиране отговарят на второто условие – да са настъпили след издаването на оспорената по делото заповед.

По тези съображения, на основание чл.166, ал.2 АПК съдът следва да постанови спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед по силата на закона, и като пряка правна последица от спиране на изпълнението да постанови незабавното освобождаване на оспорващия. Предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона по отношение на процесната заповед, е отклонение от общото правило по чл.92 АПК - забраната за изпълнение на административните актове преди влизането им в сила. В чл.46а, ал.5 ЗЧРБ е предвидено незабавното освобождаване на чужденеца след влизане в сила на съдебен акт, с който заповедта се отменя.

Спирането на изпълнението на процесната заповед, доколкото има отменителен характер по отношение на допуснатото предварително изпълнение, следва да има същите правни последици - незабавното освобождаване, след влизане в сила на определението на съда по чл.166 АПК, на основание националното право.

В казуса по делото е приложимо правото на ЕС - Директива 2008/115 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, транспонирана именно с разпоредби на ЗЧРБ в националното право. Не е спорно по делото, че към датата на издаване на оспорената заповед оспорващия е подал молба за продължаване на правото му на пребиваване, но по твърденията му, не е получил изричен акт, т.е. същият действително няма разрешено право на пребиваване към момента, макар и да се е относимо към разрешаване на правото му на пребиваване обсъденото за записването му за редовен студент. В Решение на Съда (голям състав) от 14 май 2020 г. по Съединени дела С-924/19 PPU и С-925/19 PPU, по т. 291 е посочено, че чл.15, параграф 2 , последната алинея от Директивата гласи изрично, че когато задържането се окаже незаконосъобразно, засегнатото лице трябва да бъде освободено незабавно.(т.291 от мотивите). В следващата точка 292 от решението, съдът е посочил следното: "От това следва, че в такива случаи националната юрисдикция трябва да разполага с възможност да замести със свое решение решението на административния орган, разпоредил задържането, и или да наложи алтернативна мярка, или да освободи засегнатото лице (вж. в този смисъл решение от 5 юни 2014 г., М., С- 146/14 PPU, EU:C:2014:1320, т. 62). Все пак налагането на мярка, алтернативна на задържането, е мислимо само ако основанието за задържане на засегнатото лице е било и остава валидно, но това задържане не изглежда или вече не изглежда необходимо или пропорционално с оглед на това основание. "

Налагането на друга обезпечителна мярка за съда е невъзможно, доколкото по искането за спиране следва да се произнесе незабавно, а за постановяване на друго обезпечение по чл.44, ал.5 ЗЧРБ е необходимо да се извършат допълнителни проверки - относно адреса на пребиваване с оглед например постановяване на задължение за явяване ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си по чл.44, ал.5, т.1 ЗЧРБ, т.е. следва да бъдат разпоредени от административния орган.

Предвид изложеното, след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на оспорената по делото заповед, съдът следва да задължи административния орган да наложи друга подходяща мярка за обезпечение на

наложената на оспорващия ПАМ "Връщане до страна на произход - Й.", със Заповед № УРИ №5392 ПАМ - 1542/28.07.2022г., издадена от началника на Отдел Миграция - СДВР комисар А..

В допълнение следва да се посочи, че предвиденото по Директивата когато задържането се окаже незаконосъобразно, засегнатото лице трябва да бъде освободено незабавно, съответства на предвиденото по чл.46а, ал.5 ЗЧРБ, доколкото само след влизане в сила на акта на съда се формира сила на присъдено нещо постановеното от съда.

На основание изложеното и чл.166, ал.3 АПК , съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № УРИ 392 ПАМ -278/24.08.2024г. на началника на 02 сектор ООДЦ - СДВР за принудително настаняване на А. М. Р. А., поданик на Й., [дата на раждане] в Н., ЛНЧ [ЕГН], в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция Миграция - Бусманци.

ПОСТАНОВЯВА незабавното освобождаване на А. М. Р. А., поданик на Й., [дата на раждане] в Н., ЛНЧ [ЕГН], ОТ Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция Миграция - Бусманци, след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на Заповед № УРИ 392 ПАМ -278/24.08.2024г. на началника на 02 сектор ООДЦ - СДВР.

ЗАДЪЛЖАВА началника на 02 сектор ООДЦ - СДВР, след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на Заповед № УРИ 392 ПАМ -278/24.08.2024г. на началника на 02 сектор ООДЦ - СДВР, да наложи по негова преценка подходяща и най-малко обременителна обезпечителна мярка по чл.41, ал.5 от Закона за чужденците в република България по отношение на А. М. Р. А., поданик на Й., [дата на раждане] в Н., ЛНЧ [ЕГН],и доколкото необходимостта от изпълнение на Заповед № УРИ 392 ПАМ -278/24.08.2024г. на началника на 02 сектор ООДЦ - СДВР за наложената принудителна мярка "Връщане до страна по произход" - Й., не е отпаднала.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението.

Съдия